

De Paardenkastanje uit deze dagboekfragmenten van Anne Frank werd wereldberoemd. Het was de boom bij het Achterhuis, waar Anne vanuit haar raam op uitkeek, een van haar weinige stukjes buitenwereld.

Een fraaie sierboom

De boom komt oorspronkelijk uit de Balkan en werd mogelijk in de zestiende eeuw door Turken, maar misschien ook eerder door kruisvaarders en Venetiaanse kooplieden naar West-Europa gebracht. Daar verspreidde hij zich vanaf de achttiende eeuw over verschillende landen, omdat hij vanwege zijn grote sierwaarde op veel plaatsen werd aangeplant. In Frankrijk werd de Paardenkastanje de lievelingsboom van de Zonnekoning, Lodewijk XIV.

Paardenkastanjes in je broekzak tegen reuma

De naam Paardenkastanje komt waarschijnlijk uit Turkije waar boeren paarden van hoest genazen door hen de vruchten van de boom te voeren. Ook zigeuners gebruikten de vruchten als hoestmiddel voor hun paarden, en daarnaast als versterkingsmiddel voor drachtige merries. Mensen vinden baat bij de paardenkastanjes als middel tegen allerlei kwalen, zoals spataderen, aambeien, een te hoog cholesterolgehalte en schimmelinfecties. Omdat de paardenkastanje de doorbloeding bevordert, helpt hij tegen jicht, reuma en rugklachten. De bloemen worden als tonicum gebruikt, de kastanjes in de broekzak gedragen, bij voorkeur in een oneven aantal. De Duitse grootindustriële Alfred Krupp droeg altijd drie paardenkastanjes op zak. Drie kastanjes in de broekzak zou ook duizeligheid voorkomen. Oud volksgeloof wil dat het dragen van de boomvruchten geluk brengt: wikkel een geldbiljet om een paardenkastanje en doe het in een zakje. Dit zou niet alleen geld aantrekken, maar ook succes.